

Med näsan vänd... inspiration på hög nivå

Text och foto: Kerstin Osterman

Hur står det till med konsten i Värmland? Hur ser olika aktörer på hur man kan utveckla konstlivet. Det var utgångspunkten för de redovisningar och diskussioner som inledde seminariet.

De inbjudna talarna redovisade sina uppdrag, planer och arbetssätt, och intressanta diskussioner uppstod, bland annat om behovet av mötesplatser, korsbefrukning mellan olika konstarter och verksamheter och hur ungdomar ska lockas in i den

etablerade konstvärlden. De unga av idag väljer andra arenor och andra sätt att uttrycka sig. Konstetablissemanget måste hänga med. Vi konstaterade också att man behöver se mycket konst för att vidga sina gränser för vad man tycker om att se. Där är det viktigt att museerna och de andra aktörerna visar den mångfald av uttryckssätt som finns idag.

Vi fick klart för oss att de båda museer som var representerade har som uppdrag att visa i första hand regionens konst. Värmlands museum visar i Cyrillusrummen värmländska konstnärer en månad i taget. Där ska även unga konstnärer visas. Basutställningen visar värmländsk konst i kronologisk ordning. Kristinehamns konstmuseum har ytterligare en målsättning, att visa sådan konst som ingen annan visar. Man har genom att ha en vänförening lyckats öka intresset för konst av modernare typ. Genom att dela ut ett ungdomsstipendium varje år

Spöken? Raukar? Performnce nummer 1

vill man stimulera yngre konstnärer.

Värmlands konstförening strävar efter att vidga sig genom att ställa ut Värmländsk konst i andra län, nu närmast i Mariestad. Man vill också verka för att det ska finnas en konsthall i Karlstad, vilket skulle möjliggöra att visa mera konst utifrån. Det behövs för att publiken ska få ta del av mera konst, och därigenom få ett ökat intresse för god modern konst.

Den nya konstkonsulenten (på halvtid och utan egen budget) ska ägna sig åt konstpedagogiska projekt gentemot framför allt skolan, men också verka för att skapa mötesplatser och vara en resurs för konstnärerna i länet.

Konstfrämjandet driver ett projekt, SKISS, som handlar om att utveckla metoder för hur konst, konstnärer och konstnärlig kompetens kan bidra till nytänkande inom arbetslivet.

Annie Lindgren filmar fötter. Annie och författaren klippte sedan ihop en film som blev till en fötternas argumentation.

Överst: Carin Söderlind berättar om Värmlands museum och om sin roll som konstkonsulent. Stefan Westling och Annie Lindgren lyssnar. Nere: Lena Hautniemi, Anna Svensson från Kristinehamns konstmuseum, Niclas Engvall från KRO och Jan Ove Ekstedt från Kyrkerud. Dessutom ser vi näsan (!) på Konstföreningens nya intendent Lars Hjelm, fd gallerist på Galleri Lars.

KRO som verkar för att det ska gå att vara konstnär, har bl a förhandlat fram ett avtal med staten om utställningsersättning när en konstnär ställer ut i offentlig lokal. KRO ska minska antal möten och börja använda sig av aktiviteter. Man har bl a haft diskussioner med ATTACK om hur man kan gå till väga.

Stefan Westling samlade och samplade ljud hela helgen. Under lördagskvällens mörka timme lyssnade och njöt vi av den annorlunda musiken.

Efter redovisningarna och intressanta diskussioner kring dessa och andra ämnen var det så dags för workshops i video och performance. En grupp koncentrerade sig på video och den andra på performance.

Performancegruppen hann med två föreställningar som vi andra inbjöds till. När vi steg in i det vitgrå omöblerade rummet, möttes vi av sex egendomliga varelser i ljust gråblått som sakta började röra sig. Som spöken eller levande raukar böljade de fram och tillbaka, upp och ner, runt och ihop under ett frasande hasande sugande ljud. Då och då fick betraktarna längs väggarna flytta sig för att inte sugas in i det gråvita. Suggestivt!

inte var säkert på vad. Var det teater? Dans? Konst? Ja, alltihop. Gränserna är oviktiga, bara resultatet räknas. Och det var gripande och vackra föreställningar vi bjöds på,

Under slutredovisningen dansade dervischer framför en projektion av glidande färgfläckar. Den suggestiva musiken var skapad under seminariet av ljud som Stefan Westling fångat och bearbetat under seminariet. I samma rum visades också andra filmer som videogruppen gjort.

Den andra dagen hade aktörerna förberett rörelsesekvenser enskilt och uppförde dem tillsammans för första gången inför publiken. Det gick inte att gissa att de inte gjort det tillsammans förut. Samspelet var mycket intensivt och man kände verkligen att man var med om något viktigt och betydelsefullt fast man

Alla seminariedeltagarna var överens om att det hade varit lyckade och inspirerande dagar. Vi pratade mycket om hur vi ska kunna fortsätta att träffas, för den här sortens möten är inte bara roliga, utan också fruktbara och leder till ökad kreativitet.

Tack Region Värmland för bidraget som möjliggjort detta möte!

Performance nr 2 - Jörgen Karlsson, Lotta Lagersson och Lena Irvall överst och Karin Börjeson, Annica Berglund och Dakini Ingevaldsson på nedersta bilden.

Slutredovisning sista dagen - färgprojektioner på en dansande dervisch till Stefan Westlings suggestiva musik.